

Gdańsk, dnia 24 maja 2019 r.

Sygn. akt D – 21/19

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący: Marcin Łopaciński

Członkowie: Anna Żółtańska - Figiel

Joanna Andryskowska

Protokolant: Dominika Wesołowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 24 maja 2019 r. w Gdańsku odwołania [REDAKTOWANE] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 21 listopada 2018 r. o umorzeniu dochodzenia, w sprawie R. [REDAKTOWANE] dotyczącej radcy prawnego [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE], na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2018 poz. 2115 ze zm.)

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku o umorzeniu dochodzenia z dnia 21 listopada 2018 r. i przekazać sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania.

Przewodniczący:

/-/ Marcin Łopaciński

Członkowie:

/-/ Joanna Andryskowska

/-/ Anna Żółtańska - Figiel

/-/ właściwe podpisy na oryginale

UZASADNIENIE

W dniu 01 grudnia 2017r. wpłynęło do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku pismo Pana ██████████ z dnia 29.11.2017r. dotyczące współpracy z Panią mecenas ██████████ – ██████████, stanowiące skargę na działania w/w mecenas. Skarga zawierała szereg zarzutów kierowanych pod adresem rzeczzonego radcy prawnego. Między innymi dotyczyła ona braku zwrotu dokumentów, opieszałości w działaniu, braku kontaktu z mocodawcą oraz postępowania egzekucyjnego, które miało zostać wszczęte przez Panią mecenas.

Postanowieniem z dnia 19.02.2018r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wszczął dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2014r., poz. 637, z późn. zm.). W toku prowadzonego dochodzenia Rzecznik Dyscyplinarny przeprowadził dowód z dokumentów przedłożonych przez strony oraz przesłuchał w charakterze świadka ██████████, a także radcę prawnego ██████████ – ██████████, która złożyła wyjaśnienia.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, postanowieniem z dnia 21 listopada 2018 roku umorzył postępowanie (dochodzenie) w sprawie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2014r., poz. 637 z późn. zm.) wskazane w postanowieniu z dnia 19.02.2018r., tj. o to że radca prawny ██████████ – ██████████ w okresie od października 2016r. do 16.05.2018r. nie zwróciła skarżącemu przekazanych jej dokumentów oraz pełnomocnictwa po jego wypowiedzeniu, a także że prowadziła opieszale jego sprawy: egzekucyjną przeciwko ██████████, sprawę z ZUS-em i PZU, o zawezwanie do próby ugodowej przed Sądem Rejonowym w ██████████, dotyczącą wpisu skarżącego do KR D.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego ██████████ – ██████████ przewinienia dyscyplinarnego. Rzecznik Dyscyplinarny w treści uzasadnienia postanowienia wskazał między innymi, że zadaniem radcy prawnego, jako profesjonalnego pełnomocnika, jest prowadzenie powierzonej mu sprawy z należytą starannością. Żaden z przepisów prawa nie wskazuje w jakim terminie radca prawny powinien się zająć prowadzoną sprawą. Oczywistym jest, że nie może dopuścić się on powstania negatywnych konsekwencji dla swojego mocodawcy, w związku z tym, że działanie nie zostało podjęte natychmiast (np. dopuścić do przedawnienia roszczenia czy odrzucenia środka zaskarżenia wniesionego po terminie). Natomiast jeżeli umowa zawarta pomiędzy radcą prawnym a klientem nie określa czasu, w którym mają zostać podjęte działania, radca prawny powinien prowadzić sprawę tak, by jego klient nie odniósł z tego tytułu żadnych negatywnych konsekwencji. W ocenie Rzecznika radca prawny nie dopuścił się zwłoki w prowadzonych przez siebie sprawach. Jak wskazała podczas słuchania, co również przyznał skarżący, była ona pełnomocnikiem tylko w jednej sprawie, a mianowicie sprawie egzekucyjnej prowadzonej przeciwko dłużnikowi ██████████. Rzecznik Dyscyplinarny w treści uzasadnienia postanowienia o umorzeniu postępowania wskazał, że w sprawie tej radczyni prawna skierowała do komornika wnioski egzekucyjne, z którym stale współpracuje, który jednak nie podjął czynności w sprawie. Rzecznik wskazuje dalej, że radca prawny sporządził dla skarżącego odwołanie od decyzji ZUS oraz zawezwanie do próby ugodowej. W obu tych sprawach pisma zostały przygotowane w terminie. Zatem w ocenie Zastępcy Rzecznika

Dyscyplinarnego powierzone radcy prawnej przez skarżącego sprawy, wbrew jego subiektywnym odczuciom, nie były prowadzone w sposób opieszwały, ale z należytą starannością.

Zarzuty, które pod adresem radcy prawnej artykułuje skarżący, a dotyczące np. nieobecności na rozprawie w sprawie z odwołania od decyzji ZUS czy na posiedzeniu w sprawie dotyczącej zawezwania do próby ugodowej przed Sądem w [REDAKTOWANE], nie są w żaden sposób udowodnione. Jak przyznała radca prawny i jak zeznał skarżący – w żadnej z tych spraw nie zostało udzielone radcy prawnemu [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] pełnomocnictwo ani nie została zawarta umowa na prowadzenie którejkolwiek ze spraw. Samo sporządzenie dla klienta projektu pisma w żaden sposób nie oznacza, iż radca prawny staje się jego pełnomocnikiem w sprawie. Do tego konieczne jest udzielenie i ujawnienie pełnomocnictwa, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Zatem wszelkie zarzuty dotyczące nieprawidłowości w prowadzeniu w/w spraw przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] nie mają żadnego uzasadnienia. Również zarzuty dotyczące prowadzenia innych spraw są nieuzasadnione bowiem skarżący udzielał jej pełnomocnictwa jedynie do sprawy komorniczej przeciwko [REDAKTOWANE].

Także w kwestii zarzutu dotyczącego zwłoki w wydaniu dokumentów przez radcę prawnego, w ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego, zarzut ten jest nieuzasadniony. Pełnomocnictwo zostało wypowiedziane w dniu 19.10.2017r., dokumenty sprawy zostały natomiast wydane skarżącemu w kwietniu 2018r. Rzecznik wskazał, że jednakże trzeba mieć na uwadze, iż skarżący – po wypowiedzeniu pełnomocnictwa radcy prawnemu [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] rozpoczął współpracę z prawnikiem dzielącym lokal z w/w. Była ona zatem przekonana, że podczas wizyt u nowego pełnomocnika skarżący odbierze dokumenty dotyczące jego spraw. Dopiero po otrzymaniu przez radcę prawnego wezwania na przesłuchanie w przedmiotowej sprawie, radca prawny zwrócił uwagę, że dokumenty faktycznie nie zostały skarżącemu zwrócone, co niezwłocznie uczyniła. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał nadto, iż nawet jeśli doszło do zwłoki w wydaniu dokumentów, skarżący nie odniósł w związku z tym faktem żadnych negatywnych konsekwencji. Jak sam przyznał podczas przesłuchania – sprawa nie jest jeszcze przedawniona i ma jeszcze czas, także póki co nie podejmuje żadnych działań w stosunku do dłużnika [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE]. Dodatkowo Rzecznik wskazał, że nawet jeżeli doszło do zwłoki w przekazaniu przez radcę prawnego dokumentów prowadzonej sprawy, po wypowiedzeniu jej pełnomocnictwa miało to charakter niezawiniony (radca prawny była przekonana, że były klient dokumenty odebrał) a skarżący w związku z tym faktem nie poniósł żadnych negatywnych konsekwencji – roszczenie się nie przedawniło, ponadto po otrzymaniu dokumentów nie przekazał on sprawy do postępowania egzekucyjnego.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, mając na uwadze powyższe, brak jest podstaw do uznania, iż doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych. Nie ma zatem podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radcy prawnego [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] w związku z czym na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 66 ust. 1 i art. 74¹ ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych, należało niniejsze postępowanie umorzyć.

Od powyższego postanowienia odwołał się [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE]. W treści odwołania wskazane zostało, iż zaskarżono w całości postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku z dnia 21 listopada 2018r. o umorzeniu dochodzenia – Sygn. akt R – [REDAKTOWANE]. W treści odwołania skarżący wskazał, między innymi, iż radca prawny [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] w swoich zeznaniach mija się z prawdą. Skarżący wskazał nadto, że w ramach udzielonego pełnomocnictwa sprawa egzekucyjna miała być prowadzona. Mało tego skarżący o

przebiegu tej sprawy miał być na bieżąco informowany. Skarżący raz jeszcze zwrócił uwagę na zwłokę jakiej dopuściła się radca prawny w związku ze zwrotem dokumentów. Skarżący wskazał, iż gdyby nie wszczęte przez niego postępowanie dyscyplinarne na zwrot dokumentów mógłby czekać latami. Odwołujący zwrócił również uwagę na fakt, że przez ponad rok czasu pełnomocnictwo, wyrok oraz inne dokumenty były w posiadaniu Pani mecenas. Jako wierzyciel - skarżący nie miał wiedzy co zrobił dłużnik, czy i jaki ukrył majątek. Skarżący wskazał, że w sprawie egzekucyjnej reprezentujący go pełnomocnik nie zrobił nic. Dodatkowo w odwołaniu wskazano raz jeszcze, że tekst odwołania do ZUS zostało mu wysłany e-mailem w ostatnim dniu oraz że kontakt z pełnomocnikiem był albo bardzo utrudniony albo też nie wyło go w ogóle.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Gdańsku zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie w części. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stoi na stanowisku, że nie wszystkie kwestie dotyczące przedmiotowej sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego. W ocenie Sądu nie została dostatecznie wyjaśniona kwestia dotycząca okoliczności wszczęcia oraz prowadzenia w imieniu wierzyciela postępowania egzekucyjnego przeciwko [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE]. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, czy w ogóle postępowanie egzekucyjne zostało przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE] wszczęte. Poza wszelką wątpliwością do sprawy egzekucyjnej przeciwko dłużnikowi [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] zostało przez skarżącego udzielone pełnomocnictwo i zgodnie z ustaleniami pomiędzy mocodawcą a pełnomocnikiem, niezależnie od jego wyniku, w sprawie tej powinien zostać przygotowany a następnie złożony Komornikowi wniosek egzekucyjny. Z akt sprawy, a tym samym z przedstawionych przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE] dokumentów nie wynika, iż postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte.

Zdaniem Sądu ponownej weryfikacji powinna zostać poddana sprawa w takim zakresie, czy pełnomocnik w ramach przyjętego zlecenia prowadzenia sprawy egzekucyjnej w należyty sposób się z niego wywiązał. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż ostatecznie skarżący odzyskał pełnomocnictwo oraz tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] Wydział [REDAKTOWANE] z dnia 23 lutego 2010r. - Sygn. akt [REDAKTOWANE], ale nie mamy jakiegokolwiek wiedzy co do wniosku egzekucyjnego (czy taki dokument w ogóle powstał), gdzie są akta postępowania egzekucyjnego, które także wierzyciel powinien od swojego byłego pełnomocnika otrzymać, co z ewentualnymi kosztami postępowania egzekucyjnego, itp. W ocenie Sądu te kwestie nie zostały w dostatecznym stopniu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego wyjaśnione, co w ocenie składu orzekającego powinno nastąpić. Z zebranego materiału dowodowego ponad wszelką wątpliwość wynika, że radca prawny [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE] przyjęła do prowadzenia rzeczzone zlecenie, skarżący udzielił jej pełnomocnictwa oraz za prowadzenie tej sprawy pełnomocnik otrzymał wynagrodzenie.

Także raz jeszcze powinna zostać rozważona kwestia czy w działaniu obwinionej nie mamy do czynienia z niedbalstwem, czy też zaniechaniem wykonania określonych czynności. Zdaniem Sądu, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał określone fakty, ale we właściwy i wyczerpujący sposób nie wskazał na jakiej podstawie tego dokonał.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydając zaskarżone postanowienie nie wskazał na jakiej podstawie uznał, że w tym zakresie, tj. jeżeli chodzi o przyjęcie zlecenia dotyczącego wszczęcia i następnie poprowadzenia w imieniu wierzyciela postępowania egzekucyjnego, radca prawny [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE] nie dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego.

W ocenie Sądu okoliczności dotyczące skuteczności bądź też braku skuteczności postępowania egzekucyjnego, nie zwalniają radcy prawnego od obowiązku zachowania

należytej staranności w wykonywaniu swoich obowiązków. W każdym bowiem przypadku radca prawny powinien działać zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a w tym wypadku zgodnie z odpowiednimi przepisami odnoszącymi się do wszczęcia postępowania egzekucyjnego, które dokonuje się na wniosek.

Trudno zgodzić się także z argumentacją Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego jakoby okolicznością łagodzącą dla radcy prawnego był fakt, że skarżący nie poniósł szkody. Zdaniem Sądu kwestia ta nie powinna być przez Rzecznika Dyscyplinarnego arbitralnie rozstrzygana, albowiem na tym etapie nie mamy takiej wiedzy. Nie mamy wiedzy czy postępowanie egzekucyjne zostało w ogóle wszczęte, jaki był jego przebieg, jakie czynności, i czy w ogóle zostały podjęte przez organ egzekucyjny i jak postępowanie egzekucyjne się zakończyło.

Co do pozostałych kwestii podnoszonych zarówno przez skarżącego, jak również tych wyjaśnianych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, co do zasady Sąd podziela stanowisko Rzecznika. W tym zakresie na podkreślenie zasługuje fakt, iż pozostałe zlecenia udzielone radcy prawnemu ██████████ – ██████████ zostały przez nią wykonane w terminie i w tym zakresie radca prawny wywiązał się ze swoich obowiązków, przy jednoczesnym braku narażenia swojego klienta na poniesienie jakiegokolwiek szkody. Kwestia ewentualnej opieszałości w działaniu radcy prawnego jest sprawą oceną i tak naprawdę uzależnioną od ustaleń poczynionych pomiędzy zlecającym a przyjmującym zlecenie, co do terminu jego realizacji, i jako taka nie może mieć ona istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, a tym samym nie powinna być ona przedmiotem pogłębionej analizy Sądu Dyscyplinarnego.

Mając powyższe na uwadze Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż uzupełnienie postępowania wyjaśniającego w powyższym zakresie pozwoli na wszechstronne wyjaśnienie sprawy oraz wydanie prawidłowego i uzasadnionego rozstrzygnięcia.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

Przewodniczący:

/-/ Marcin Łopaciński

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie:

/-/ Joanna Andryskowska

/-/ Anna Żółtańska - Figiel